

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobců: a) A. H.
b) M. A.
c) nezl. E. H.
d) nezl. A. H.

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4

o žalobách proti rozhodnutím žalované ze dne 31. 5. 2022 č. j. MV-72848-4/SO-2022, ze dne 14. 6. 2022 č. j. MV-79559-4/SO-2022, ze dne 14. 6. 2022 č. j. MV-77549-4/SO-2022 a ze dne 14. 6. 2022 č. j. MV-77658-4/SO-2022

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobci se čtyřmi samostatně podanými žalobami, které Městský soud v Praze spojil ke společnému projednání usnesením ze dne 25. 1. 2024, č. j. 15 A 55/2022-36, domáhali zrušení shora specifikovaných rozhodnutí žalované (dále jen „napadená rozhodnutí“), kterými byla zamítnuta jejich odvolání a současně potvrzena usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové

a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 3. 2022 č. j. OAM-00726-6/DP-2022, ze dne 21. 3. 2022 č. j. OAM-00735-6/DP-2022, ze dne 21. 3. 2022 č. j. OAM-00749-6/DP-2022 a ze dne 21. 3. 2022 č. j. OAM-00744-6/DP-2022 (dále jen „prvostupňová rozhodnutí“), kterými byla dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastavena správní řízení ve věcech žádostí žalobců o vydání povolení k dlouhodobému pobytu [v případě žalobce a) za účelem podnikání OSVČ, v případě žalobců b) až d) za účelem společného soužití rodiny na území].

2. Soud ze správních spisů zjistil, že každý z žalobců samostatně podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Protože žádosti neobsahovaly všechny zákonem vyžadované náležitosti, vyzval správní orgán I. stupně jednotlivé žalobce výzvami k odstranění vad žádostí doložením dokladu o zajištění ubytování a dokladu prokazujícího, že úhrnný měsíční příjem odpovídá zákonným podmínkám [v případě žalobce a) dle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. 8. 2022 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), v případě žalobců b) až d) dle § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců]; žalobce a) dále vyzval k doložení platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob, dokladu o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence a dokladu prokazujícího jeho bezdlužnost. K tomu žalobcům stanovil lhůtu 30 dnů od doručení výzev. Výzvy byly žalobcům doručeny dne 26. 1. 2022. Následně správní orgán I. stupně řízení o žádostech prvostupňovými rozhodnutími zastavil s tím, že jednotliví žalobci ve stanovené lhůtě (ani později v prvostupňovém řízení) neodstranili ve výzvách uvedené vady jejich žádostí (nedoložili zákonem požadované náležitosti). Každý z žalobců podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, k němuž byl přiložen doklad (potvrzení) o zajištění ubytování ze dne 20. 1. 2022, evidenční list důchodového pojištění žalobce a) ze dne 13. 1. 2022, potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti, sražených zálohách na daň z těchto příjmů a daňovém zvýhodnění žalobce a) ze dne 13. 1. 2022 a výzva k odstranění nedostatků ze dne 10. 3. 2022 vydaná vůči žalobci a) živnostenským odborem Úřadu Městské části Praha 4. Žalobce a) dále ke svému odvolání doložil ID stranu cestovního dokladu a výpis z živnostenského rejstříku ze dne 25. 4. 2022. Žalobci b) až d) dále ke svým odvoláním doložili potvrzení o zaměstnání žalobce a) ze dne 14. 1. 2022 a prohlášení žalobce a) jakožto poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti pro část zdaňovacího období roku 2020 ze dne 5. 1. 2021.
3. Žalovaná napadenými rozhodnutími odvolání žalobců zamítla a potvrdila prvostupňová rozhodnutí. V odůvodnění napadených rozhodnutí uvedla, že žalobci ve stanovené lhůtě ani ke dni vydání prvostupňových rozhodnutí nedoložili všechny zákonem stanovené náležitosti, proto nemohl správní orgán I. stupně žádosti z obsahového hlediska projednat, ale musel o nich rozhodnout procesně. V řízení zahajovaném na návrh se předpokládá aktivní přístup účastníka, jelikož předložení požadovaných dokladů je výhradně v jeho dispozici. Žalobci však chybějící doklady nedoložili. Zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu z důvodu neodstranění vad žádosti bylo v souladu se zákonem. Žalobci navzdory náležité výzvě k odstranění vad a poučení nepředložili doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území a doklad o úhrnném měsíčním příjmu svém a společně posuzovaných osob. Žalobce a) dále nepředložil doklad o zápisu do živnostenského rejstříku a doklad prokazující bezdlužnost. Správní orgán I. stupně při zjišťování skutkového stavu nepochybil, neboť musel vycházet z podkladů, které měl k dispozici. Současně zde není žádná spojitost mezi tvrzeným „přetížením“ správního orgánu I. stupně a nedoložením předmětných dokladů ze strany žalobců. K dokladům předloženým v odvolacím řízení (ani v něm však nebyly doloženy všechny požadované doklady) nelze přihlížet s ohledem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

jejich soukromého a rodinného života. Nadto označili napadená rozhodnutí za rozporná s § 2 odst. 1, § 3, § 36 odst. 1, § 50 odst. 2 až 4 a § 52 správního řádu.

III. Vyjádření žalované k žalobám

5. Žalovaná ve vyjádřeních k žalobám navrhla, aby soud žaloby zamítl. Žaloby podle ní nepřinášejí žádnou novou relevantní argumentaci a v podrobnostech lze odkázat na odůvodnění napadených rozhodnutí. Internetové stránky nejsou způsobilé měnit povinnosti stanovené písemnou výzvou k odstranění vad a za jejich splnění jsou odpovědni sami žalobci (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2018, č. j. 57 A 23/2017-62). Úvaha žalobců o rozsahu poučovací povinnosti je příliš extenzivní a vybočuje ze zákonného rámce. Výhrady žalobců jsou účelové, jelikož sledují jejich subjektivní představy o obsahu a rozsahu poučovací povinnosti. Posouzení přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života bylo z povahy věci vyloučeno, jelikož při zastavení řízení o žádosti se namítané posouzení neprovádí, k čemuž žalovaná poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalobci ani porušení čl. 8 Úmluvy ochrany lidských práv a základních svobod ve správním řízení nenamítali.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

6. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
 7. Podle § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území.
 8. Podle § 42a odst. 4 zákona o pobytu cizinců cizinec podle odstavce 1, kterému byl na území povolen pobyt nebo udělen azyl, se pro účely tohoto zákona považuje za nositele oprávnění ke sloučení rodiny.
 9. Podle § 42b odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny je cizinec povinen předložit náležitosti uvedené v § 31 odst. 1 písm. a), d), a e).
 10. Podle § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny je cizinec povinen předložit doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem rodiny po sloučení nebude nižší než součet
 1. částek životních minim členů rodiny a
 2. nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení rodiny;na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu rodiny; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu člena rodiny, je povinen na požádání předložit též jeho prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti.
- Za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije.
11. Podle § 44a odst. 4 zákona o pobytu cizinců k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 42b odst. 1 písm. a), c) a d) a dále doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Na požádání je současně povinen předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4. Jestliže byl nositeli oprávnění ke sloučení rodiny udělen azyl, je cizinec povinen předložit pouze cestovní doklad. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení (§ 46a).

12. Podle § 46 odst. 7 písm. a) až d) zákona o pobytu cizinců k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit
- a) náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e),
 - b) doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu rodiny; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu člena rodiny, je povinen na požádání předložit též jeho prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti,
 - c) doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence,
 - d) doklad prokazující bezdlužnost cizince.
13. Podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, ačkoliv žádost byla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3, považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.
14. Podle § 178e odst. 2 zákona o pobytu cizinců bezdlužnost se prokazuje potvrzeními orgánů Finanční správy České republiky, orgánů Celní správy České republiky, okresní správy sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny, která nesmí být ke dni podání žádosti starší 30 dnů.
15. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
16. Podle § 36 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.
17. Podle § 41 odst. 1 správního řádu navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.

18. Podle § 41 odst. 2 správního řádu požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.
19. Podle § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).
20. Podle § 50 odst. 2 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.
21. Podle § 50 odst. 3 správního řádu správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
22. Podle § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
23. Podle § 52 správního řádu účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
24. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
25. Podle § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
26. Žalované je možné přisvědčit v tom, že žalobní námitky se v podstatě shodují s těmi, které žalobci uplatnili v jejich odvoláních podaných v rámci správních řízení. K tomu soud uvádí, že smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a vzhledem k tomu, že se názor soudu shoduje s odůvodněním napadených rozhodnutí, soud odkazuje na toto odůvodnění, jelikož jej považuje za uspokojivé a řádně se vypořádávající s odvolacími (a v podstatě tedy i se žalobními) námitkami (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86 ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47 a ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Azs 71/2014-49).
27. Nad rámec právě uvedeného soud konstatuje, že není zřejmé, na základě čeho žalobci v daném případě nabyli dojmu ohledně pozastavení běhu lhůt v souvislosti s uprchlickou krizí a vyhlášeným nouzovým stavem. Nouzový stav byl vyhlášen ode dne 4. 3. 2022, tedy až po uplynutí třicetidenní lhůty stanovené žalobcům k odstranění vad jejich žádostí výzvou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

doručenou dne 26. 1. 2022 (viz příslušná pasáž odůvodnění napadených rozhodnutí). Daná lhůta tedy uplynula ještě před vyhlášením nouzového stavu (konkrétně dne 25. 2. 2022), a ten tak na její běh, resp. nedodržení nemohl mít vliv. Soudu nebyl ani předložen žádný doklad k tvrzení žalobců, že správní orgán I. stupně zveřejnil „na svých stránkách informaci, že lhůty stanovené správním orgánem a další specifikované úkony budou posuzovány ve smyslu prominutí zmeškání úkonu z důvodu překážky na vůli cizince nezávislé.“ To platí i o obecně tvrzené nedostatečnosti informačního servisu správního orgánu I. stupně. Soud nemá za to, že v době, kdy měli žalobci aktivně doložit požadované dokumenty, mohli důvodně nabýt dojmu ohledně (automatického) pozastavení lhůt pro odstranění vad jejich žádostí a pokračování řízení až od data skončení nouzového stavu. Nelze přitom obecně vyloučit, že některé okolnosti související s uprchlickou vlnou a nouzovým stavem by mohly být významné pro posouzení prominutí zmeškání úkonu ve smyslu § 41 správního řádu, tato skutečnost ale neznamená automatické pozastavení lhůt. Žádost o prominutí zmeškání úkonu žalobci nepodali. Výše citovaná pasáž z žalobní argumentace se přitom o prominutí zmeškání úkonu zmiňuje a je nutno ji vykládat v kontextu ustanovení zákona (zejména § 41 správního řádu).

28. Dále se soud zabýval tvrzením, že žalobce a) nedisponoval výpisem z evidence trestů ne starším než 3 měsíce, vydaným státem, jehož je občanem. Takový doklad se řadí mezi zákonem požadované [§ 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů] přílohy k ohlášení živnosti, které je předpokladem pro obstarání si dokladu ve smyslu § 46 odst. 7 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Bylo čistě na žalobci a) jakožto žadateli, aby si potřebné doklady (jak výpis z evidence trestů pro účely ohlášení živnosti, tak i doklady požadované zákonem o pobytu cizinců) včas obstaral. Ve správních řízeních ani v žalobách přitom nebyly tvrzeny (a ani doloženy) závažné důvody nastalé bez zavinění žalobce a), které by mu bránily obstarat si výpis z evidence trestů a potažmo i další doklady včas.
29. Není pravdou, že by správní orgány postupovaly v rozporu s § 36 odst. 1 a § 52 správního řádu. Ze správního spisu nijak nevyplývá, že by žalobci nemohli navrhnout či označit důkazy nebo činit jiné návrhy. V rámci prvostupňového řízení v daných případech nelze mluvit o koncentraci řízení. Uplynutím lhůty stanovené výzvou k odstranění vad žádostí nezanikla možnost žalobců doložit požadované dokumenty ani činit jiné návrhy, nicméně byl tím v souvislosti s pasivitou žalobců dán zákonem předvídaný důvod pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V rámci odvolacího řízení pak byla koncentrace uplatněna v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu, k čemuž soud souhlasně odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí a v něm citovanou judikaturu.
30. Ve vztahu k žalobcům c) a d) soud připouští, že za určitých podmínek lze podle judikatury s ohledem na nejlepší zájem dítěte koncentraci řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu výjimečně prolomit. K tomu soud považuje za příléhavé citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2021, č. j. 3 Azs 4/2020-41: „z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývá, že čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod musí být v případech týkajících se dětí vykládán zejména s ohledem na Úmluvu o právech dítěte a že veškerá rozhodnutí týkající se dětí tak musí v první řadě zohledňovat jejich nejlepší zájmy (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 6. 7. 2010 ve věci č. 41615/07 – Neulinger a Shuruk proti Švýcarsku). Nejvyšší správní soud proto souhlasí se stěžovatelkou, že nejlepší zájem dítěte je způsobilý prolomit zásadu koncentrace správního řízení, pokud však z obsahu správního spisu je zřejmé, že nic nebrání tomu, aby stěžovatelce bylo vydáno nové povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny po podání žádosti na zastupitelském úřadu v zemi původu. Nebrání-li nic vydání nového povolení, pak trvání na tom, aby stěžovatelka za takového stavu opustila území České republiky a přerušila tak kontakt s jedním z rodičů a školní docházku jen pro to, aby podala novou žádost, postrádá racionální opodstatnění. Stěžovatelka však ani v rámci odvolacího řízení k žádosti nepředložila všechny předepsané doklady, a proto nelze na základě obsahu správního spisu důvodně předpokládat, že by její žádosti podané na zastupitelském úřadu bylo vyhověno.

31. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce a) ani v odvolacím řízení správnímu orgánu nedoložil veškeré požadované doklady (přínejmenším platební výměr a dokumenty prokazující bezdlužnost ve smyslu § 187e odst. 2 zákona o pobytu cizinců), což znamená, že ani prolomení koncentrace by nemohlo vést k odlišnému výsledku řízení. Žalobce a) je přitom ve vztahu k žalobcům b) až d) nositelem primárního (pobytového) oprávnění ke sloučení rodiny. Osud pobytového oprávnění za účelem sloučení rodiny u žalobců b) až d) tedy přímo závisí na osudu pobytového oprávnění žalobce a) jakožto nositele oprávnění ve smyslu § 42a odst. 4 zákona o pobytu cizinců a následuje jej (viz § 44a odst. 1 písm. c) a § 46a odst. 2 písm. j) zákona o pobytu cizinců). Pokud tedy nemohlo dojít k udělení povolení k dlouhodobému pobytu žalobci a) (jeho povolení zaniklo dle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců nabytím právní moci napadeného rozhodnutí žalované ze dne 31. 5. 2022, č. j. MV-72848-4/SO-2022), nebylo pro neexistenci či odpadnutí důvodu dle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve světle citované judikatury možné důvodně předpokládat, že by žádostem žalobců b) až d) bylo vyhověno. Nebyly tak naplněny judikaturou vymezené podmínky pro uplatnění výjimky ze zásady koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu.
32. V řízeních o žádostech žalobců nedošlo ani k obecně namítanému porušení § 3 a § 50 odst. 2 až 3 správního řádu. Správní orgány v dostatečné míře zjistily skutkový stav, který zejména spočíval v nedodání zákonem vyžadovaných dokladů ze strany žalobců. Ve světle dispoziční zásady, která ovládá řízení o žádosti, správní orgány vycházely z podkladů předložených žalobci a nebyly povinny vlastní činností za žalobce obstarávat potřebné doklady či se jich dotazovat na důvody jejich nedoložení apod. To platí i ve vztahu k § 50 odst. 4 správního řádu. Žalobci neuvedli, k čemu konkrétně podle nich správní orgány nepřihlédly. Žalovaná se přitom ve vztahu k odvolacím námitkám tvrzenými důvody nedoložení dokumentů v napadených rozhodnutích důkladně zabývala a soud se s jejím odůvodněním ztotožňuje.
33. Lze shrnout, že žalobci byli v průběhu prvostupňového řízení (zejména ve věci dokládání požadovaných dokumentů) zcela pasivní, aniž by (byť i následně) uvedli objektivní důvody této své pasivity. Za takového stavu nebylo možné jejich žádosti meritorně posoudit, a v souladu se zákonem tedy došlo k zastavení řízení.
34. Ke stručné námitce, kterou je žalovaná vytýkáno neposouzení dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobců, soud v odpovídající míře stručnosti konstatuje, že při zastavení řízení o žádosti o udělení či prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu se přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života neposuzuje, jelikož o žádosti vůbec není věcně rozhodováno. Při nesplnění podmínek pro projednání žádosti totiž nemá správní orgán jinou možnost než řízení zastavit (k tomu blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2022, č. j. 8 Azs 314/2019-39 a na něj navazující judikatura). Tak tomu bylo i v nyní posuzovaných případech. Žalobci navíc nepřiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života ve správním řízení nenamítali; nic bližšího v této souvislosti netvrdili a ani nedokládali.

35. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné, a proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl. Za splnění podmínek uvedených v § 51 s. ř. s. soud o žalobách rozhodl bez nařízení ústního jednání.
36. Jelikož žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalované žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. března 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu